

til at gjengive Andres Lanke, og at det derfor ikke er lykkes ham helt i alle Enkeltheder, har ikke forundret mig. Det ærede Medlem maa ikke tro, at han ved at stille disse Ændringsforslag til sit og Landstingets Forslag har opnaaet det Resultat at gjøre det enslydende med vort. For det Første vil der være hele Afsnit af den bestaaende Hærløvs tilbage, som lades urørte, men der findes ogsaa Enkeltheder, som dels forsætlig, dels vistnok uden Forsæt fra det ærede Medlems Side ere blevne forandrede. Jeg maa sige, at jeg ikke har været istand til at trænge saaledes ind i dets Enkeltheder, at jeg har kunnet konferere dem fuldt ud; jeg tvivler ikke om, at der kunde findes mangfoldige andre Ting at rette. — Jeg skal f. Ex. nævne for det ærede Medlem, at med Hensyn til de tekniske Afdelinger har det været en stor Misforstaaelse, naar han tror, at vort Forslag er gaaet ud paa, at der ikke skulde ligge til fortsat Tjeneste mere end 44 Mand i 9 Maaned. Det er en feil Opfattelse, og i den Henseende vilde Thinget ved at stemme for dette Forslag komme til reelt at stemme for Noget, der ikke lader sig gennemføre. Det er en af de Feil, som jeg anser for usforsætlig fra det ærede Medlems Side. Jeg skal nævne en anden, som jeg anser for at være forsætlig. Det er nemlig paa et andet Punkt, naar det ærede Medlem ikke har troet at ville opgive de civile Lærere ved Elevskolen, som vi have gjort; jeg vil tilføje, at han har ligesom indsmuglet disse 3 civile Lærere paany. Det har vistnok været med hans fulde Tante, jeg kjender det ærede Medlems Opfattelse deraf, men det er et Exempel paa, at han ogsaa i andre Punkter forsætlig har givet det endelige reelle Resultat af Forslaget et andet Indhold end det, der indholdes i vort Forslag. Jeg tillægger det ikke anden Betydning, jeg nævner det kun som et Exempel paa, at de Herrer ikke maa tro, at der ved Vedtagelsen af Ændringsforslagene til det ærede Medlems Forslag kunde tilveiebringes samme Resultat som ved Vedtagelsen af vort Lovforslag. Det Væsentligste er jo imidlertid dette, at der derved er optaget en helt ny Bygning for Hærløvsforslaget, saaledes at den bestaaende Hærløvs hele Konstruktion, kan jeg sige, dermed bortfalder, hvorimod vi have lagt en væsentlig Vægt paa, at hele den formelle Bygning af Hærløven bevares, og at der dertil kun knyttes de Ændringer, hvorefter man kunde blive enig. Jeg skal ikke vende tilbage til den hele Strid om de Forudsætninger, der kunde ligge i en saadan Form, det er vistnok uddebatteret, og jeg skal ikke forfølge det videre, men at jeg derfor ikke kan anbefale det ærede Medlems Forslag til Vedtagelse, vil være en Selvfølge. At jeg tillægger det en meget høj Grad af Betydning, at vi kunne blive staaende baade reelt og formelt paa den nuværende Hærløvs Grund, har jeg gjentagne Gange taget Ordet for.

Jeg kan ikke negte mig den, jeg kan gjerne sige Tilfredsstillelse, at meddele, at jeg i dette Dieblit, ligesom Forhandlingen begyndte, har modtaget et Brev fra Hærløvens Fader, General Naasløff, og jeg tror ikke at begaa nogen Indiskretion ved at oplæse en eneste Sætning deraf, idet jeg springer det over, der nærmest kun har personlig Interesse. Han skriver blandt Andet Følgende: „Da jeg jo aldrig har været blind for de Mangler, der klæde ved Hærløven af 1867, og i den aldrig har set Andet end et fast Udgangspunkt for den fremtidige Udvikling, vil De let kunne forstaa min Glæde over, at en vilkårlig Revision i Hærløvens Lov nu tør ventes istandbragt“. Han sner sin Anerkjendelse deraf til. Jeg tror ikke at begaa nogen Indiskretion ved at oplæse disse Linier, thi er der Noget, der har Lov til at tale om Hærløvens Lov og Karakteren af en Revision af denne, maa det vistnok siges at være Hærløvens egentlige Fader, General Naasløff.

**Berg:** Om Fremgangsmaaden for Tilveiebringelsen af dette Objekt for vore Forhandlinger, som den ærede sidste Taler omhandlede, har jeg tidligere udtalt mig og forbeholder mig nærmere Bemærkninger derom siden. Jeg har ligeledes udtalt mig om Formen for dette Forslag, og jeg bliver for hver Dag, jeg studerer dette Brev, yderligere bestyrket i den Betragtning, jeg derom har fremsat. Naar jeg har tilladt mig at fremsætte Ændringsforslag, der skulle vise, hvilke Realitetsændringer der ville være at foretage i det af Folkethinget vedtagne Forslag paa den ene Side og i det af Landstinget vedtagne Forslag paa den anden Side, da er det en Selvfølge, at jeg derved ikke har kunnet udtømme alle Formaliteter, alle formelle Spørgsmaal, som vedkomme dette Ændringsforslag, det kan jeg ikke gjøre, og det kan Ingen gjøre. Det er umuligt at faae det sammensat i en Lov, saaledes at man fik alle Bestemmelser; thi der vil findes Bestemmelser i den ene Lov, der komme saaledes i Strid med Bestemmelserne i den anden Lov, uden at den ene kan vige for den anden, at der opstaar en Mellemting ved Fortolkning, og Sligt lader sig ikke gjøre ved Ændringsforslag; men jeg har søgt saanøje, som det har været mig muligt, at gjengive Realiteten, Indholdet af det foreliggende Forslag, fremsat i Underendringsform, og jeg had i Lørdags den ærede Ordfører for Forslagsstillerne om, at han vilde være opmærksom paa disse Forslag for at sige os, hvor han traf en Realitet, der var ubeladt, hvor han traf et eneste Spørgsmaal, der angaar personlige Ydelser, der angaar det Finantielle eller der angaar et Princip for Administrationen, som var tilfaldet ved disse Underendringsforslag. Det ærede Medlem siger idag, at der er Afsnit af den gamle Lov, som ville blive staaende og ikke ere optagne i dette. Det er rigtigt, der er Afsnit af en saadan Bestaendighed, at han og